

ת"פ 44188/12/15 - מדינת ישראל נגד פ נ

בית משפט השלום בכפר סבא

25 מאי 2016

ת"פ 44188-12-15 מדינת ישראל נ' נ(עציר)

לפני	כב' השופט מיכאל קרשן	מדינת ישראל
	המאשימה	
נגד		
הנאשם		פ נ (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונית בירס ועו"ד קרן דסקין

הנאשם - הובא - וע"י ב"כ עו"ד ג'לג'ולי וג'די

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, יליד 1982, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע ארבע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)** ועבירה של **איומים**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, המחזיק 5 אישומים (האישום השלישי נמחק במלואו), הנאשם וא נ (להלן: "**המתלוננת**") נישאו בחודש אפריל 2015. במהלך כל תקופת נישואיהם היכה הנאשם את המתלוננת כמפורט בכתב האישום.

3. לפי עובדות האישום הראשון, בחודש יוני 2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, טסו הנאשם והמתלוננת לחופשה בברצלונה. באחד מימי החופשה, יצא הנאשם למשך מספר שעות והשאיר את המתלוננת בגפה בחדר המלון. כשחזר הנאשם התעמתה איתו המתלוננת ובתגובה סטר הוא בחוזקה בפניה וגרם לה לאדמומיות מתחת לעינה הימנית ולכאב באוזניה.

לפי עובדות האישום השני, בחודש יולי 2015 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נסעו הנאשם והמתלוננת לטול כרם כדי לקנות נעליים עבור המתלוננת. הנאשם הסכים לרכוש עבור המתלוננת נעליים בשווי 30 ₪ וכעבור

שעתיים, משלא מצאו את מבוקשם, התעייפה המתלוננת וביקשה לחזור הביתה. בדרך לביתם התווכחו בני הזוג וכשהגיעו לביתם, ביקשה המתלוננת מהנאשם שייקח אותה להוריה בכפר קרע. במהלך הנסיעה לכפר קרע, המשיכו הנאשם והמתלוננת להתווכח ואז אחז הנאשם בעורפה של המתלוננת והטיח את ראשה בלוח המכוונים. כתוצאה ממעשי המשיב, נחבלה ודיממה המתלוננת באפה ונותרה לה צלקת בכף ידה הימנית.

לפי עובדות האישום הרביעי, ביום 26.11.15, בשעות הערב, ביקש הנאשם מהמתלוננת ללכת לבקר את קרובת משפחתו והמתלוננת סירבה והלינה על כך שהנאשם לא נותן לה לבקר את בני משפחתה. בהמשך התקשר הנאשם לאמו ואמר לה שהמתלוננת לא תגיע למפגש כיוון שאינה מרגישה טוב. מיד לאחר מכן היכה הנאשם את המתלוננת בפניה, נשך אותה בידה, חנק אותה בשתי ידיו והיכה באגרופים בבטנה ובגבה, בעוד היא בוכה ומתחננת שיפסיק כי היא בהריון. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת חתך מדמם במצחה וסימן נשיכה בידה השמאלית.

לפי עובדות האישום החמישי, ביום 2.12.15, בסביבות השעה 13:30 שוחחה המתלוננת עם אמו של הנאשם בטלפון. אותה עת הגיע הנאשם לבית וכעס על המתלוננת על כך שהיא מדברת עם אמו. המתלוננת שאלה את הנאשם "מה אתה רוצה לעשות, אתה רוצה להרביץ לי?" והנאשם השיב בשלילה. בהמשך הלכה המתלוננת לחדר השינה והתקשרה בחשאי לאמו של הנאשם, אמרה שהיא מפחדת וביקשה ממנה שתבוא לקחת אותה. מיד בסמוך לכך נכנס הנאשם לחדר השינה, הכה את המתלוננת בגבה ובבטנה, נשך אותה בידה ודחף אותה על המיטה. משנפלה המתלוננת על המיטה, המשיך הנאשם והיכה אותה בידיו וברגליו בכל חלקי גופה ולבסוף נטל כרית והצמיד אותה לפניה של המתלוננת למשך מספר דקות כך שהתקשתה לנשום וכל זאת כשהיא בוכה ומתחננת שיפסיק. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בכתפיה ובידיה.

בעקבות האמור עזבה המתלוננת את הבית ועברה להתגורר בבית הוריה. למחרת, ביום 3.12.15 התחיל אצל המתלוננת דימום ואגינלי והמתלוננת הופנתה למיון נשים. ביום 6.12.15 אושפזה המתלוננת בבית החולים הלל יפה ועברה הליך הפלה עצמוני.

לפי עובדות האישום השישי, ביום 5.12.15 שלח הנאשם הודעות טקסט מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת. וזה נוסח ההודעות: "אני שאלתי את אלוהים שאני מתפלל שאת תפילי את התינוק כי לא מגיע לך", "הבאתי לך דברים, עוד תראי", את הכרזת מלחמה איתי ואת תראי דברים שאת לא מצפה", "את עוד תדעי מי אני", "אני עוד אגיע אליך בקרוב", "וואלה יא אמנה את הולכת לבכות כל החיים שלך", "יש הפתעות, את הולכת לראות", "מכללת הדת, עזבתי וסיימתי ועכשיו אני רוצה להתפנות אליך... את יא אחות של שרמוטה, כוסאוחתך", "מי מתקרב אליי אני מפיל את הארץ עליו"

ראיות לעונש

4. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

5. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם על ידי הצדדים כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.

מהתסקיר שהוגש אודות הנאשם עולה כי הנאשם אינו ער לצרכי המתלוננת, אינו אמפתי לנזק שנגרם לה

ומרכז במצוקתו סביב מעצרו וצרכיו. בפגישתו של הנאשם עם קצינת המבחן שלל הוא אלימות כלפי המתלוננת, לטענתו היו רק וויכוחים ביניהם. הנאשם תיאר עצמו כמי שנהג במתלוננת בכבוד וסיפק לה את כל צרכיה. סמוך למעצרו נשלח הנאשם לחוות דעת פסיכיאטרית ממנה עלה כי במהלך קבלתו במחלקה ניסה הנאשם להציג מספר גרסאות שונות ותמונת חולי כוזבת אשר אינה תואמת לאף פסיכופתולוגיה ידועה. התנהגותו הייתה מגמתית ללא פגיעה בבוחן מציאות ושיפוט. בפגישה הנוכחית עם שירות המבחן ובניגוד לאבחון המעצר הנאשם לא הציג עצמו כסובל מבעיות נפשיות. משיחת שירות המבחן עם המתלוננת עלה כי הנאשם נהג כלפיה באופן שתלטי ותוקפני עוד מראשית הנישואין. המתלוננת תיארה אלימות כלכלית, מילולית, נפשית, מינית ופיזית אשר הלכה והסלימה עד לאירוע האחרון בו הייתה בהריון ולדבריה בעקבותיו איבדה את העובר. עוד מסרה המתלוננת כי כאשר התארסו לא סיפר לה הנאשם על היותו נשוי ועל כך שהתגרש בנסיבות דומות על רקע אלימות כלפי אשתו הראשונה. שירות המבחן סבור כי הנאשם סובל מנטייה להתנהגות כוחנית ואלימה בזוגיות, אך הוא אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהגות זו ואינו מוכן לטפל בה. לפיכך, ולמרות ששירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק לטיפול, הוא אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

יצוין כי עם פתיחתה של ישיבת הטיעונים לעונש ונוכח האמור בתסקיר הדגישו הנאשם ובא כוחו כי הנאשם עומד על הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

תמצית טענות הצדדים

6. באת כוח המאשימה, עו"ד טל חיים, עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים של הנאשם ועל התקופה הארוכה בה נהג כלפי המתלוננת באלימות קשה, כאשר בחלק מהמקרים אף הייתה המתלוננת הרה. עוד עמדה ב"כ המדינה על הערכים המוגנים בעניינו שהם שלומה של המתלוננת, שלווה נפשה ותחושת הביטחון בתוך ביתה שלה. לבסוף ציינה עורכת הדין את התסקיר השלילי שהוגש אודות הנאשם ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, שולל כל אלימות כלפי המתלוננת ומכחיש את הבעייתיות שבהתנהגותו. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה על כלל האירועים אשר נע בין 18 ל-24 חודשי מאסר וביקשה לגזור על הנאשם עונש שהוא ברף האמצעי - תחתון של המתחם.

הוגשה פסיקה מטעם המאשימה.

בא כוח הנאשם, עו"ד איהאב ג'לג'ולי, ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה ואת העובדה כי נעדר הוא עבר פלילי. הסנגור הכיר בכך שהתסקיר שהתקבל אודות הנאשם אינו תסקיר חיובי, אך לטענתו הקושי בקבלת האחריות נובע "ממצבו הנפשי המעורער של הנאשם", שבגינו לא תמיד מגיע הוא להחלטות נכונות. לטענת הסנגור אין מדובר באדם בעל דפוסי התנהגות עברייניים ולא ניתן לתייגו כעבריין מסוכן. עוד ביקש ב"כ הנאשם לציין כי משפחת הנאשם פנתה למשפחתה של המתלוננת ואלה הגיעו ביחד להבנות במסגרתן קיבלה המתלוננת את כל זכויותיה והסכימה לסלוח לנאשם. החלטת בית הדין השרעי בעניין זה הוגשה לתיק. לבסוף ביקש הסנגור להתחשב במעצרו של הנאשם אשר החל בחודש דצמבר 2015 במסגרתו לא נהנה הנאשם מזכויות סוציאליות וביקש להקל בעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון, הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש את רחמיו של בית המשפט.

אביו של הנאשם ביקש אף הוא את רחמיו של בית המשפט והתחייב לעזור בשיקומו של בנו.

דין

7. מראשית קשר הנישואין הקצר בין הצדדים ולכל אורכו נהג הנאשם אלימות קשה כלפי המתלוננת. אלימות זו באה לידי ביטוי במישורים רבים: הנאשם איים על המתלוננת, הכה אותה, נשכה, חבט וחנק את המתלוננת, כאשר בחלק מהמקרים הייתה המתלוננת בהריון והתחננה על נפשה שיחדל ממעשיו. הנאשם לא שעה לתחנוני המתלוננת והתייחס אליה משל הייתה חפץ דומם הנתון לגחמותיו, כך ממש. באחד המקרים פגע הנאשם במתלוננת בזמן הריונה באופן שגרם לה לדימום וגינאלי, וסוף דבר (אם כי לא קיים קשר סיבתי בין הדברים) שהפילה את ולדה. מעשיו הנוראיים של הנאשם משייכים עצמם לתופעה העגומה של אלימות במשפחה, תופעה אשר ראוי להוקיעה מן השורש, עליה נכתב רבות. ראו לדוגמה ע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007); רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)). עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית. ... יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת."

8. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה שלפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה הנאשם, שעיקרם שלמות הגוף והנפש וכבוד האישה, בטיב המעשים, חומרתם, תדירותם וכמותם וברמת הענישה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש ההולם את כלל מעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת כעונש עיקרי.

דא עקא, שהמאשימה, משיקוליה, ומבלי שהביאה לכך כל הנמקה, טענה במקרה זה למתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-24 חודשי מאסר. אך לאחרונה פסק בית המשפט העליון, בדעת רוב, כי בהעדר פער מהותי ובלתי סביר בין העונש המבוקש לבין העונש הראוי לדעת בית המשפט, אין מקום לסטות אף ממתחם העונש ההולם שמציעה התביעה [ע"פ 5611/14 אבו עוואד נ' מדינת ישראל (8.5.2016)].

כיוון שלא קיים פער מהותי מספיק בין המתחם שהציעה התביעה במקרה זה למתחם העונש שראוי היה לקבוע

בעניינו, אעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו על 18 עד 24 חודשי מאסר בלבד.

9. התסקיר שהוגש אודות הנאשם אינו מותיר בשלב זה מקום לשיקום וכפרה וכמובן שאינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש. הנאשם אינו לוקח אחריות למעשיו, אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו האלימה ושולל נזקקות טיפולית כלשהי.

10. לא ניתן לייחס חשיבות של ממש לטענותיו של הסנגור בדבר מצבו הנפשי המעורער של הנאשם, שכן חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם במסגרת הליך המעצר קובעת בפירוש כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש במובן המשפטי של המילה. יתרה מכך בחוות הדעת אף צוין כי במהלך הבדיקה הציג הנאשם תמונת חולי כוזבת אשר לא תואמת לאף פסיכופתולוגיה ידועה.

11. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו.

12. במסגרת גזירת העונש נתתי דעתי לכך שהנאשם לא לקח אחריות אמתית על מעשיו ולצורך בענישה אשר תרתיע אותו מלבצע עבירת אלימות נוספת (וזאת נוכח מסוכנותו הרבה כפי שנקבעה על ידי שירות המבחן). זאת לצד שיקולי הרתעת הרבים אשר להם משמעות רבה בכל הקשור לתופעה המדאיגה של אלימות במשפחה.

13. מנגד לא יפקד מקומם של השיקולים לקולה והם הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה זמן שיפוטי ואת עדות המתלוננת, תקופת מעצרו הממושכת של הנאשם, העדר עבר פלילי וההסכמות אליהן הגיעו משפחת הנאשם ומשפחת המתלוננת במסגרת בית הדין השרעי (הגם שבמסגרת זו הונחתה האישיה להגיש כל מסמך אשר יוכל לסייע לנאשם להפחית מעונשו).

14. לאחר ששקלתי את מלוא טענות הצדדים ונתתי דעתי לכל השיקולים לחומרה ולקולה, החלטתי לגזור על הנאשם עונש בחלק העליון של המתחם שהציעה המאשימה. אמנם המאשימה עתרה לעונש ברף "האמצעי תחתון" של המתחם, אבל לעתירה זו לא נלוותה כל הנמקה, וממילא אין לה כל אחיזה בעובדות הקשות של המקרה.

15. אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 22 חודשים, החל ביום מעצרו - 13.12.15.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות במשפחה.

ג. פיצוי בסך של 5,000 ₪ לנפגעת העבירה, ע"ת 4 לכתב האישום המתוקן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט תוך 30 יום, והמזכירות תעבירו לנפגעת העבירה לפי פרטים שתעביר המאשימה עוד היום. ב"כ המאשימה יודיעו לנפגעת העבירה כי נפסק פיצוי לזכותה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, במעמד הנוכחים .